

Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда

УКАЗ № 35

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Кодекса на труда, приет от ХLI Народно събрание на 16 февруари 2011 г.

Издаден в София на 24 февруари 2011 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Маргарита Попова**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г. и бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г. и бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 173 се правят следните изменения:

1. АLINEЯ 1 се изменя така:

„(1) До 31 декември на предходната календарна година работодателят утвърждава график за ползването от работниците и служителите на платения годишен отпуск за следващата календарна година след консултации с представителите на синдикалните организации и представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2. Графикът се изготвя така, че да се даде възможност на всички работници и служители да ползват платения си годишен отпуск до края на календарната година, за която се полага. Данните, които се съдържат в графика, и редът за неговото изменение се уреждат с наредба на Министерския съвет.“

2. В ал. 7 т. 3 се изменя така:

„3. в случай че до определената в графика по ал. 1 начална дата за ползване на отпуска работникът или служителят не е поискал ползването му.“

§ 2. В чл. 174 думите „по ал. 4“ се заменят с „по ал. 7“.

§ 3. В чл. 176 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) При уважителни причини по писмено искане на работника или служителя и със съгласието на работодателя ползването на част от платения годишен отпуск в размер не повече от 10 работни дни може да се отложи за следващата календарна година.“

(3) В случаите на ал. 1 и 2 за следващата календарна година може да се отложи ползването на част от платения годишен отпуск общо в размер не повече от 10 работни дни.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея в изречение първо накрая се поставя запетая и се добавя „както и поради ползване на друг законоустановен отпуск“, а изречение второ се заличава.

3. Досегашната ал. 3 се отменя.

§ 4. Създава се чл. 176а:

„Погасяване на правото на ползване

Чл. 176а. (1) Когато платеният годишен отпуск или част от него не е ползван до изтичане на две години от края на годината, за която се полага, независимо от причините за това, правото на ползването му се погасява по давност.

(2) Когато платеният годишен отпуск е отложен при условията и по реда на чл. 176, ал. 4, правото на работника или служителя на ползването му се погасява по давност след изтичане на две години от края на годината, в която е отпаднала причината за неползването му.“

§ 5. В преходните разпоредби се създават § 3ж и 3з:

„§ 3ж. Неизползваният платен годишен отпуск или част от него за 2010 г., включително и отложеният по реда на чл. 176, ал. 1, може да се ползва до 31 декември 2012 г.

§ 3з. Графикът за ползването на платения годишен отпуск за 2011 г. се утвърждава по реда на чл. 173, ал. 1 до 31 март 2011 г.“

§ 6. В Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда (ДВ, бр. 58 от 2010 г.) в § 25 от заключителните разпоредби т. 2 се отменя.

Заключителни разпоредби

§ 7. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2010 г. и бр. 1 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Член 57 се изменя така:

„Ползване на платения годишен отпуск

Чл. 57. (1) Платеният годишен отпуск се ползва наведнъж или на части през календарната година, за която се полага, в съответствие с утвърден от органа по назначаването график.

(2) До 31 декември на предходната календарна година органът по назначаването утвърждава график за ползването от държавните служители на платения годишен отпуск за следващата календарна година след консултации с представителите на синдикалните организации, ако има такива. Графикът се изготвя така, че да се даде възможност на всички държавни служители да ползват платения си годишен отпуск до края на календарната година, за която се полага. Данните, които се съдържат в графика, и редът за неговото изменение се уреждат с акт на Министерския съвет.

(3) Държавният служител ползва платения си годишен отпуск с писмено разрешение на органа по назначаването в съответствие с графика по ал. 2. В случай че в периода, посочен в графика, държавният служител се намира в друг отпуск, той може да ползва полагащия му се платен годишен отпуск по друго време в рамките на същата календарна година.

(4) Органът по назначаването е длъжен да разреши ползването на платения годишен отпуск на държавния служител, когато той е поискан за периода, посочен в графика по ал. 2, освен ако ползването му е отложено по реда на чл. 59.

(5) На работниците и служителите, които изповядват вероизповедание, различно от източноправославното, органът по назначаването е длъжен да разреши по техен избор ползване на част от годишния платен отпуск или неплатен отпуск за дните на съответните религиозни празници, но не повече от броя на дните за източноправославните религиозни празници по чл. 55, ал. 1.“

2. В чл. 59:

а) създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) При уважителни причини по писмено искане на държавния служител и със съгласието на органа по назначаването ползването на част от платения годишен отпуск в размер не повече от 10 работни дни може да се отложи за следващата календарна година.

(3) В случаите на ал. 1 и 2 за следващата календарна година може да се отложи ползването на част от платения годишен отпуск общо в размер не повече от 10 работни дни.“;

б) досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея в изречение първо накрая се поставя запетая и се добавя „както и поради ползване на друг законоустановен отпуск“, а изречение второ се заличава;

в) досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Органът по назначаването издава мотивирана писмена заповед, когато:

1. отлага ползването на част от отпуска по реда на ал. 1;

2. отказва да отложи ползването на част от отпуска в случаите по ал. 2;

3. отказва да разреши ползването на поискан отпуск в други случаи.“;

г) досегашната ал. 4 става ал. 6;

д) досегашната ал. 5 се отменя.

3. Създава се чл. 59а:

„Погасяване на правото на ползване

Чл. 59а. (1) Когато платеният годишен отпуск или част от него не е ползван до изтичане на две години от края на годината, за която се полага, независимо от причините за това, правото на ползването му се погасява по давност.

(2) Когато платеният годишен отпуск е отложен при условията и по реда на чл. 59, ал. 4, правото на държавния служител на ползването му се погасява по давност след изтичане на две години от края на годината, в която е отпаднала причината за неползването му.“

4. В преходните и заключителните разпоредби се създават § 8в и 8г:

„§ 8в. Неизползваният платен годишен отпуск или част от него за 2010 г., включително и отложеният по реда на чл. 59, ал. 1, може да се ползва до 31 декември 2012 г.

§ 8г. Графикът за ползването на платения годишен отпуск за 2011 г. се утвърждава по реда на чл. 57, ал. 2 до 31 март 2011 г.“

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 16 февруари 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: **Цецка Цачева**

2406